

hørt om det alt for høje skattetryk og om penge, der fosser ud af statskassen, og vi har set dem kræve indgreb mod gadens parlament f.eks. i Ri-Bus-konflikten mod de århusianske skraldemænd.

Men lige så snart nogle eksportchauffører blokerer grænserne, ikke i konflikt med deres arbejdsgivere, men som afpresning over for samfundet, hvad ser vi så? Så falder de borgerlige politikere næsten over hinanden i forsøg på at overbyde chaufførernes krav. Ja, der er næsten tale om en auktion, hvor det gælder om at komme først med det højeste bud.

Og hvad med resten af borgerligheden? Hvor var den? Hvor var Dansk Arbejdsgiverforening? Hvor var Dansk Industri? Ingen steder, tavsheden var larmende. Hvis ikke det havde været for Landbrugsraadets præsident, Peter Gæmelke, der fortjener alt mulig anerkendelse for som den eneste at have slået i bordet og banket et mindstemål af fornuft ind i hovedet på den borgerlige lejr, så skulle man tro, at hele det borgerlige Danmark kollektivt var blevet ramt af hjernedød.

Tænk blot på de mulige fremtidige aktioner mod samfundet og Folketinget fra sygeplejersker, fiskere, landmænd og flypersonale for blot at nævne nogle oplagte muligheder. De må vel også vente samme positive støtte til deres aktioner som langturschaufførerne, eller hvad?

Når man ser på de borgerlige politikeres optræden i denne sag, må man alvorligt spørge sig selv, hvad forskellen mon er mellem at gøre sine hoser grønne og jukke i spinaten. I dette tilfælde er der ingen. Resultatet er det samme. Ynk, ynke, ynke. Og hykleriet kender tilsyneladende ingen grænser.

Hvad er det, det hele handler om? Det handler ud over nogle tekniske justeringer om tre forhold:

For det første det problem, som følger af, at man i skattelovgivningen altid har skelnet mellem, om der er tale om rejseudgifter i forbindelse med udsendelse til et andet arbejdssted, eller om rejsen er en fast integreret del af selve arbejdet. Det er dette problem, der ligger bag chaufførernes aktion, og som i hvert fald har eksisteret i de sidste 10-15 år, altså også under borgerlige regeringer, uden at det har givet anledning til nogen som helst reaktion fra borgerlige politikere.

For det andet er det Ligningsrådets beslutning om at ophæve en række særregler for en række lønmodtagergrupper, f.eks. handelsrej-

sende, flypersonale og langturschauffører. Det virker, som om man i den borgerlige lejr helt har glemte, at det er den borgerlige fløj i Ligningsrådet, der siden 1988 har presset på for at få disse særregler ophævet.

For det tredje er der endelig en højesteretskendelse i den såkaldte brobisse-sag fra august i år, som gør en præcisering af rejsebegrebet nødvendig.

Derfor har regeringen med lovforslag nr. L 99 fremsat sit forslag til løsning af disse problemer. Der sikres en ligebehandling af offentligt ansatte og privat ansatte og ensartede satser for ensartede forhold. Derudover vil der bl.a. gennem en rimelig overgangsperiode for alle berørte grupper blive lagt op til en fair behandling af alle grupper samt en præcisering af rejsebegrebet, så der i fremtiden forudsættes overnatning, før der er tale om rejse.

Det betyder, at langt hovedparten stort set opnår samme vilkår som i dag. Nogle får lidt forringede vilkår, mens chaufførerne som den eneste gruppe opnår en klar forbedring. Så kan man spørge, om de 250 kr. om dagen, som de kan få skattefrit i godtgørelse, er nok, og her er det da interessant, at så sent som den 20. september i år meddelte SiD og de fire vognmandsorganisationer, at de sammenlagte udgifter for chaufførerne uden ekstra småudgifter og uden fradrag for sparet hjemmeforbrug kunne opgøres til et gennemsnit på 235 kr. om dagen.

I Socialdemokratiet kan vi støtte lovforslag nr. L 99, og vi er samtidig tilfredse med, at hele området udsættes for en nærmere analyse.

Fremskridtspartiets forslag er derimod ikke gennemarbejdet ordentligt og udtrykker et plat overbudspolitik i en sprængfarlig situation. Rejsebegrebet er således ikke defineret klart, og det må derfor antages at medføre, at taxachauffører, buschauffører, rutebilchauffører, togpersonale, færgepersonale m.fl. bliver omfattet af reglerne.

Endelig er det da interessant, at Fremskridtspartiet påstår, at dets forslag er det eneste, der vil kunne stoppe chaufførernes blokader. Regeringens forslag vil ikke stoppe blokaderne, måske tværtimod, som det hedder i bemærkningerne. Så man må gå ud fra, at Fremskridtspartiets forslag er tænkt som en opmuntring til de eventuelt sidste tilbageblevne chauffører ved grænsen.

Socialdemokratiet kan ikke støtte lovforslag L 100.